

MUHASEBE VE VERGİ UYGULAMALARI DERGİSİ'NDE YAYIMLANMIŞ MAKALELERİN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ (2008-2017)*

Doç. Dr. Cevdet Yiğit ÖZBEK^a
Doç. Dr. Ahmet Cemkut BADEM^b

Ampirik Araştırma
(Empirical Research)

*Muhasebe ve Vergi
Uygulamaları Dergisi*
Temmuz 2018; 11 (2): 216-247

ÖZ

Bibliyometri, yayınların ya da belgelerin yazar, konu yayın bilgisi, atıf analizi ile ilgilidir. Türkiye’de muhasebe alanındaki gelişmeyi değerlendirmek açısından özellikle 2000’li yıllarda bibliyometrik araştırmalar yapıldığı görülmektedir. Bu çalışma Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi’nde yayımlanan makalelerin bibliyometrik analizidir. Dergiden alınan veriler Microsoft Excel yazılımı tablolarına aktarılmış, sonuçlar üretilmiş ve yorumlanmıştır.

Araştırma sonucunda 10 yılda yayımlanan 149 makalenin yüzde 73’ü erkek yazarlar tarafından yazılmış, en çok yayını yedi makale ile Tuğba Uçma Uysal yapmıştır. En fazla (yüzde 28,2) yayın yapan yazarların unvanı yardımcı doçenttir. Yazarların en çok (19 makale) adres gösterdiği kurum Gazi Üniversitesi’dir. Dergideki yazar verimlilikleri, verimlilik ölçen Pareto, Price ve Lotka yasalarında belirtilen oranların genellikle altındadır. Makalelerde yüzde 68 oranında kuramsal çalışmalar yapılmıştır. Makaleler ortalama 21,58 sayfa, ortalama anahtar kelime sayısı 3,44, ortalama kaynak sayısı 22’dir. Makaleler yüzde 44,9 oranında tek yazarlıdır. En çok (72 kez) M41: Muhasebe JEL kodu kullanılmıştır. En çok çalışılan konu yüzde 22,14 oranı ile muhasebe standartlarıdır.

Anahtar Sözcükler: Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi, Bibliyometrik Analiz, Makale Analizi, Muhasebe Araştırması

JEL Kodları: M40, M41, M49, I20

BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF THE ARTICLES PUBLISHED IN THE JOURNAL OF ACCOUNTING AND TAXATION STUDIES (2008-2017)

ABSTRACT

Bibliometrics is related to quantitative analysis on features of publications or documents such as author, subject, publication and cited sources information. Bibliometric surveys had

* Makalenin gönderim tarihi: 04.12.2017; Kabul tarihi: 17.03.2018 ve iThenticate benzerlik oranı %12

^a Gazi Üniversitesi, Bankacılık ve Sigortacılık Yüksekokulu, Bankacılık Bölümü öğretim üyesi, yigitozbek@gmail.com (Sorumlu yazar, Correspondent author)

^b Kocaeli Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü öğretim üyesi, cembadem@kocaeli.edu.tr

been carried out especially in 2000's in terms of evaluating the development of accounting in Turkey. This study is a bibliometric analysis of the articles published in the "Journal of Accounting and Taxation Studies". The data received from the journal was transferred to Microsoft Excel software tables and the results were obtained and interpreted.

As a result of the research, 73,4 percent of the 149 articles that has been published in the last 10 years were written by male authors, and Tuğba Uçma Uysal is the one who has published the highest number of papers with a number of 7 articles. The title of the authors who published at the highest number (28,2 percent) is assistant professor. Gazi University is the most affiliated institution with 19 articles. In the journal, the efficiency results of the authors are generally below the rates specified in the Pareto, Price and Lotka laws which measure author efficiency. 68 percent of the articles are theoretical works. Articles are on average 21,58 pages, have 3,44 keywords, and 22 sources. 44.9 percent of the articles are written by a single author. The most commonly used JEL code (72 times) is "M41: Accounting". The most studied subject is accounting standards with 22,14 percent.

Keywords: Journal of Accounting and Taxation Studies, Bibliometric Analysis, Article Analysis, Accounting Research

JEL Kodları: M40, M41, M49, I20

1. GİRİŞ

Bilimsel araştırmalar araştırmacıya bilgi kazandırırken, aynı zamanda bilginin yayılması sorumluluğunu yüklemektedir. Bulguları yayımlanmamış bir araştırma tamamlanmış kabul edilmemektedir. Bu, bilimin alenilik özelliğidir. Bir bilimsel araştırma yayımlandığında, diğeri araştırmacılar da doğruluğunu kontrol edebilmek amacıyla bunları test edebilmeli, araştırmayı aynen veya kısmen tekrarlayabilmelidir (Kaptan, 1998: 21). Yayımlama, araştırmanın "bilim demokrasisi platformunda açık eleştiriye sunulmasıdır" (Kaptan, 1998: 21). Bu platformlardan birisi, güncel araştırmalar yayımlayarak bilimin gelişmesine olanak veren akademik dergilerdir. Özellikle günümüzün teknolojik gelişmeleri akademik dergileri yalnızca basılı dergi olma niteliğinden çıkartıp web ortamına taşıdığından, bilim demokrasisi platformu coğrafi sınırları aşarak evrenselleşmiştir.

Bilimsel bilgilerin yayımlandığı ortamların çeşitli matematik-istatistik tekniklerle analize tabi tutulması, tüm ülkelerde yaygın bir kalite ölçüm aracı olarak kullanılmaktadır. Bir bilim alanının bir ülkedeki gelişimini değerlendirmek için kullanılan önemli veri tabanlarından birisi olan yayımların çeşitli açılardan incelemeye konu olması, alandaki gelişimi ortaya koyması açısından önemlidir (Kozak, 2000: 16).

Dergilerin bilim alanına katkısını ölçmek için yaygın olarak kullanılan araçlardan birisi bibliyometrik analiz yöntemidir. Bibliyometri, "matematik ve istatistik tekniklerle, yayımlanmış dergi, kitap ve benzeri bilimsel bilgi araçlarının incelenmesinde kullanılan yöntemdir" (Pritchard, 1969: 348).

Yayınların ya da belgelerin; yazar, konu, yayın bilgisi, atıf yapılan kaynaklar ve benzeri gibi özelliklerin niceliksel analizi ile ilgili (Al ve Tonta, 2004: 19) bir araştırma türü olan bibliyometrik araştırmaların kapsamı, bir veri tabanındaki araştırmaların tamamı veya belirli bir dönem aralığında yer alan yayınların tamamı şeklinde olabilir (Alkan ve Özkaya, 2015: 177). Yöntem olarak bakıldığında ise belirleyici veya değerlendirici biçimde yapılabilir. Örneğin; belirli bir yılda yayımlanan makale sayısının ölçülmesi söz konusu ise belirleyici analizden söz edilirken, bir makalenin kendisinden sonra gelen araştırmaları nasıl etkilediği araştırılıyorsa değerlendirici analizden söz edilir (McBurney and Novak, 2002: 108).

Literatürde ilk bibliyometrik araştırmanın hangisi olduğu tartışmalı olsa da, 1896 yılında Campbell tarafından yayımlanan “Theory of the National and International Bibliography” adlı kaynak olduğu iddia edilmektedir (Al, 2008: 18). Türkiye’de ilk bibliyometrik çalışma ise Kemal Özinönü tarafından 1970 yılında yapılan; Türkiye’nin temel bilimlerdeki durumunu inceleyen ve astronomi, biyoloji, fizik, kimya, matematik, yer bilimleri gibi belli alanlarda bilimsel verimliliği ölçmeye çalışan “Growth in Turkish Positive Basic Sciences” adlı yayındır (Al, 2008: 10). Bugün Türkiye’de hemen her bilim alanında, alanla ilgili kitaplar, üniversitelerde yapılan tezler, kongre/sempozyumlarda sunulan bildiriler ve dergilerde yayımlanan makaleler üzerinde benzer araştırmalar, analizler yapılmaktadır.

Bu çalışma Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi’nde 2008-2017 yıllarını kapsayan 10 yıllık dönemde yayımlanan makalelerin bibliyometrik analizi yapılmıştır. Çalışmanın amacı derginin muhasebe bilimi alanına katkısını ortaya koymaktır.

2. TÜRKİYE’DE MUHASEBE ALANINDA LİTERATÜR TARAMASI

Türkiye’de muhasebe konusundaki araştırmalar; yüksek lisans/doktora tezleri, kitaplar, makaleler, sempozyum/kongre gibi ortamlarda sunulan bildiriler aracılığıyla, araştırma sonuçlarına ilgi duyan kişi ve kurumlara ulaştırılmaktadır. Bu entelektüel ürünlerin yayımlandığı ortamlar; özellikle tezler ve dergiler, pek çok ülkede olduğu gibi Türkiye’de de farklı yazarlar tarafından sürekli araştırma konusu yapılmaktadır. Literatüre yönelik araştırmaların sürekli olması, alanın dinamizminin bir göstergesi olarak kabul edilebilir. Literatür üzerinde yapılan bibliyografik araştırmalar, içerik analizleri, biyografi çalışmalarının bir kısmında, araştırmacı bibliyometrik analiz yaptığını ifade etmese de araştırma incelendiğinde bibliyometrik analiz yaptığı anlaşılmaktadır. Muhasebe alanında bibliyometrik analiz kullanarak yapılan araştırmalar; yüksek lisans/doktora tezlerinin,

denetim/muhasebe eğitimi gibi belirli alanlarındaki çalışmaların, belirli dergilerde yayımlanan makalelerin incelenmesi gibi konularda yoğunlaşmıştır.

İnceleme alanları dikkate alındığında Türkiye’de muhasebe alanındaki bibliyometrik çalışmalar aşağıdaki gibi sınıflandırılabilir:

- Belirli bir konu üzerinde yapılan çalışmalar:
 - Denetim alanında: Selimoğlu ve Uzay (2007),
 - Muhasebe eğitimi alanında: Dinç, Çankaya ve Kaya (2009) ile Şen, Hatunoğlu ve Terzi (2017) (Şen, Hatunoğlu ve Terzi (2017) makalelerinde, bazı dergilerdeki makaleleri, belirli bir alan dikkate almaksızın da analize tabi tutmuştur),
 - Uluslararası muhasebe eğitimi literatürü alanında: Kayalı ve Yereli (2009) ile Dönmez, Ağyar ve Ersoy (2009)
 - UFRS alanında: İşseveroğlu, Ercan ve Aracı (2014).
- Yüksek lisans/doktora tezleri üzerinde yapılan çalışmalar: Erdamar ve Sarıoğlu (2009); Koçyiğit, Bal ve Öztürk (2009) ile Alkan (2014).
- Kongre, sempozyum gibi etkileşim olanağı olan faaliyetler üzerinde yapılan çalışmalar:
 - 12. Dünya Muhasebe Tarihi Kongresi’nde sunulan Türk akademisyen ve uygulamacıların çalışmaları: Selimoğlu, Aslan ve Güvemli (2009),
 - “Türk Coğrafyasında UFRS” sempozyumları: Ercan (2016).
- Dergilerde yayımlanan makaleler üzerinde yapılan çalışmalar:
 - İşletme Fakültesi Dergisi’nde: Sakin (2008),
 - Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi’nde: Uysal (2009)
 - Türkiye’deki muhasebe, iktisat, işletme alanındaki akademik araştırma dergilerinde: Önce ve Başar (2010),
 - Muhasebe ve Finansman Dergisi’nde: Hotamışlı ve Erem (2014),
 - SSCI’da taranan 75 dergide: Alkan ve Özkaya (2015),
 - Muhasebe ve Finans Tarihi Araştırmaları Dergisi’nde: Apak, Erol ve Öztürk (2016),
 - Muhasebe ve Denetim Bakış Dergisi’nde: Akgün ve Karataş (2017).

Muhasebe konulu yayınlar üzerinde içerik analizi, biyografi çalışmaları gibi çalışmaları da kapsayan yukarıdaki araştırmaların bazıları belirli bir tarih veya tarih aralığındaki yayınları incelerken bazıları dergi, sempozyum gibi kategorilerdeki yayınların tamamını incelemiştir.

Bibliyometrik analiz içeren çalışmaların 2009 yılında yoğunlaşmasının nedeni, o yıl yapılan 28. Muhasebe Eğitimi Sempozyumu’nda “Muhasebe

Araştırmaları ve Tezleri” ile “Muhasebe Eğitimi Literatürü” başlıklı iki ayrı oturumun yer almasıdır. Bu oturumlarda altı bildiri sunulmuştur.

Bu çalışma ile aynı kategoride bulunması nedeniyle, “dergilerde yayımlanan makaleler üzerinde yapılan çalışmalar” sınıflandırmasında yer alan bibliyometrik araştırmaların bulguları, aşağıda özetlenmiştir:

Sakin (2008), İşletme Fakültesi Dergisi’nde 1972-2007 yılları arasında yayımlanan muhasebe finansman makalelerini incelemiş ve toplam 152 makalenin 110 adedinin muhasebe alanında olduğunu, bunların çoğunun (yüzde 45) 1972-1980 yılları arasında yayımlandığını, 17 adetle en çok maliyet ve yönetim muhasebesi konusunda makale yazıldığını tespit etmiştir. Yazar daha sonra inceleme dönemini belirli aralıklara bölerek seçilmiş bazı makaleleri içerik analizine tabi tutmuştur.

Uysal (2009), çalışmasının ilk amacının Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi’nde 2004-2006 yıllarını kapsayan üç yıllık sürede yayımlanan makalelerin referanslarından hareketle muhasebe araştırmalarında etkili olmuş yazarları, dergileri ve makaleleri belirlemek olduğunu ifade etmiştir. Bu amaçla 98 makaleyi inceleyen yazar; derginin her sayısında 7 ile 10 arasında değişen makale yayımlandığını; makalelerin ortalama 20,4 sayfadan oluştuğunu; makalelerin yüzde 40’ının çok yazarlı olduğunu; referansların yaklaşık yüzde 67,5’inin İngilizce, yüzde 29’unun ise Türkçe olduğunu ortaya koymuştur. Yazarlar konusunda ise, yalnızca bir yazarın üniversite dışında bir kurumdan, geri kalan yazarların çeşitli üniversitelerin mensubu olduğu, birinci yazarların yüzde 76’sının devlet üniversitelerinde ve işletme tabanlı bölümlerde görev yaptığı; Gazi ve Marmara üniversitelerinin sırasıyla 12 ve 9 makale ile ön plana çıktıkları bulgularına ulaşmıştır. Yazar sayılan bibliyometrik analizlerin yanında atıf analizine de geniş bir şekilde yer vermiştir.

Önce ve Başar (2010), Türkiye’deki muhasebe, iktisat, işletme alanındaki akademik araştırma dergilerinde 2000-2008 yılları arasında muhasebe alanında yazılmış makalelerin analizini yapmıştır. Yazarların ana amacı makalelerin önceden belirledikleri; “finansal muhasebe”, “muhasebe standartları”, “denetim”, “muhasebe eğitimi” gibi ana kategoriler açısından değerlendirilmesi, daha sonra bu ana kategorilerin her birinin alt kategorilerinin incelenmesidir. Araştırmalarını bibliyometrik analiz ile gerçekleştiren yazarlar, yüzde 31 ile en fazla makalenin finansal muhasebe konusunda yapılmış olduğu sonucuna varmıştır. Yazarların diğer bulguları; araştırma döneminde 1363 adet muhasebe ile ilgili makale yapılmış olduğu, toplam 306 adetle bu makalelerin en çok Mali Çözüm Dergisi’nde yayımlandığı ve makalelerin yüzde 65 ile büyük çoğunluğunun tek yazarlı olduğudur.

Hotamışlı ve Erem (2014), Muhasebe ve Finansman Dergisi'nde 2005-2013 yılları arasında yayımlanan 562 makalenin bibliyometrik analizini yapmıştır. Yılda ortalama 62 makalenin yer aldığı dergide 79 adet ile en çok makale 2005 yılında yayımlanmıştır. 558 yazarın katkı verdiği dergide makale başına 1,01 yazar düşmektedir. Buradan daha çok tek yazarlı yayınların olduğu anlaşılmaktadır. Dergiye 20 adetle en çok katkı veren yazar Prof. Dr. Oktay Güvemli, 66 adet ile en çok katkı veren kurum Marmara Üniversitesi'dir. En çok katkı veren unvanlı yazarlar yardımcı doçentlerdir. Makale başına ortalama anahtar kelime sayısı 3,56, yüzde 11,7 ile en fazla çalışılan konu "finansal performans"dır. Çalışmaların yüzde 54,98'i empiriktir. Ortalama sayfa sayısı 12,72 olan makalelerde yüzde 52 oranında yabancı kaynak kullanılmış, kaynakların yaklaşık yüzde 69'u makalelerden oluşmuştur. Atıfların yüzde 44'ü dergilere, yüzde 32'si diğer kaynaklara, yüzde 19'u kitaplara ve yüzde 5'i bildiriye yapılmıştır. Toplam 224 atıf yazarların kendilerine yaptığı atıftır. Dergiye toplam 250 atıf yapılmıştır.

Alkan ve Özkaya (2015), Türk muhasebe ve finans yazınının SSCI'da 35 yılı olarak başladığı çalışmalarını, 1980-1994 yılları arasında Türkiye adresli yalnızca iki kitap değerlendirmesi bulunması nedeniyle çalışmalarının başlığını "Türk muhasebe ve finans yazınının SSCI'da 20 yılı" olarak değiştirmiştir. 1994-2014 yılları arasındaki yayınları kapsayan çalışma sonuçlarına göre; SSCI'da taranan 75 dergide finans ve muhasebe alanında Türkiye adresli 398 makale bulunmaktadır. Bu çalışmaların yüzde 54'ü dört dergide yoğunlaşmıştır. Çalışmaların yüzde 80'i 2009-2014 yılları arasında yapılmış, yıllar içinde bir artış eğilimi gözlemlenmiştir. 2009 yılındaki bu sıçramanın nedeninin "İktisat İşletme Finans Dergisi'nin bu yılda SSCI kapsamına alınmış olduğu belirtilmiştir. Makalelerin çoğunluğu iki yazarlı olduğu, dört ve fazla yazarlı çalışmanın ise nadir olduğu vurgulanmıştır. Yazarların çoğunluğu Bilkent Üniversitesi adreslidir. Ağırıklı olarak maliyet muhasebesine ilişkin çalışmalar yapılmıştır.

Apak, Erol ve Öztürk (2016), Muhasebe ve Finans Tarihi Araştırmaları Dergisi'nde Temmuz 2011-Ocak 2016 arasında yayımlanan 107 makalenin bibliyometrik analizini yapmıştır. Yılda iki kez yayımlanan dergide en çok makale 22'şer adet ile 2013 ve 2015 yıllarında yayımlanmıştır. 186 yazarın yazdığı dergide makale başına 1,73 yazar düşmektedir. Yüzde 45 ile en çok tek yazarlı makaleler vardır. Bu dönemde en çok makalesi yayımlanan yazar 21 adet makale ile Prof. Dr. Oktay Güvemli'dir. Makalelerin yüzde 70'i Türkiye'deki üniversitelerde görevli yazarlar tarafından yazılmıştır. En fazla yayın yapan kurum Marmara Üniversitesi'dir. Daha çok (yüzde 35) 18-25 sayfa aralığı tutan makalelerin yüzde 75'i kavramsaldır. Atıf yapılan

kaynaklar arasında en fazla (yüzde 33) dergilerde yayımlanan makalelerden yararlanıldığı ortaya çıkmıştır.

Akgün ve Karataş (2017), Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisi'nin 2000-2016 yılları arasında yayımlanan sayıları üzerinde çalışmıştır. Araştırmacılar 380 makalenin bibliyometrik özelliklerini incelemiştir. Çalışmanın sonucunda; yazarların yüzde 74 oranında erkek ve dergiye en çok katkı verenlerin yüzde 32 ile yardımcı doçent unvanlı yazarlar olduğu, en çok katkı veren kurumun 42 makale ile Dokuz Eylül Üniversitesi, en çok katkı veren yazarın 10 makale ile Prof. Dr. Süleyman Yükçü olduğu, en çok makalenin 2006 yılında (32 adet) yayımlandığı, ampirik çalışmalara oranla daha çok kavramsal çalışmalar (yüzde 62,9) yapıldığı, toplam 7.859 kaynağa atıf yapılırken kullanılan yüzde 53,8 oranında yerli kaynak kullanıldığı, yazarların daha çok (yüzde 53) tek isimli yayın yaptığı ancak makale başına yazar sayısının ortalama 1,57, makale başına ortalama anahtar kelime sayısının 3,12, dergi başına makale sayısının ise 7,78 ve makalelerin ortalama 17,73 sayfa olduğu ortaya koyulmuştur.

3. ARAŞTIRMA YÖNTEMİ

Çalışmada betimleme yönteminden yararlanılmıştır. "... olayların, varlıkların, kurumların, grupların ve çeşitli alanların ne olduğunu betimlemeye çalışan ... betimleme araştırmaları, mevcut olayların daha önceki olay ve koşullarla ilişkilerini de dikkate alarak, durumlar arasındaki etkileşimi açıklamayı hedefler" (Kaptan, 1998: 59).

Araştırma Ankara Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavirler Odası tarafından çıkartılan Muhasebe ve Vergi Uygulamaları (MUVU) dergisinde yayın hayatının başlangıç tarihi olan 2008 yılı ile 2017 yılları arasında yayımlanan 149 makale üzerinde yürütülmüştür. Makalelerde bibliyometrik araştırmaya veri olabilecek bilgiler Microsoft Excel yazılımı tablolarına aktarılmış, makrolar yardımıyla sonuçlar üretilmiş ve yorumlanmıştır.

Derginin güncel sayıları ile eski sayılarına basılı olarak ulaşılabildiği gibi, web üzerinden "dergipark.gov.tr/muvu" adresinden de ulaşılabilmektedir. Derginin jenerik sayfalarına ek olarak her sayısında yayımlanan "Sunuş", "Editörden" ve "Yazım Kuralları ve Yayın Koşulları" başlıkları analiz dışında bırakılmıştır.

Yayımlanmaya başladığı 2008 yılından 2017 yılına kadar geçen 10 yılda 29 sayı çıkartan ve 149 makale içeren Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi, ULAKBİM-TR DİZİN, EBSCOhost Business Source Complete, DRJI (Directory of Research Journals Indexing), Google Scholar, ASOS

Index, SOBİAD endeksleri gibi ulusal ve uluslararası endekslerde taranmaktadır.

Yazarlara ve makalelere ilişkin bibliyometrik analiz yapılan çalışmada aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Derginin sayıları/yılları itibariyle makale sayıları kaçtır?
2. Makalelerin yazarların cinsiyetlerine göre dağılımı nasıldır?
3. Makalelerin yazarların unvanlarına göre dağılımı nasıldır?
4. Makalelerin derginin verimli yazarlarının isimlerine göre dağılımı nasıldır?
5. Makalelerin yazarlarının Pareto, Price ve Lotka yasalarına uyum düzeyi nedir?
6. Makalelerin yazarların çalıştıkları kurumlara göre dağılımı nasıldır?
7. Makalelerin araştırma yöntemlerine göre dağılımı nasıldır?
8. Makalelerin sayfa sayılarına göre dağılımı nasıldır, makale başına ortalama sayfa sayısı nedir?
9. Makalelerin anahtar kelime sayılarına göre dağılımı nasıldır, makale başına ortalama anahtar kelime sayısı nedir?
10. Makalelerin JEL kodlarına göre dağılımı nasıldır, makale başına ortalama JEL kodu sayısı ile en sık kullanılan JEL kodları nedir?
11. Makalelerin yazar sayılarına göre dağılımı nasıldır, makale başına ortalama yazar sayısı nedir?
12. Makalelerin yerli-yabancı kaynak sayılarına göre dağılımı nasıldır, makale başına ortalama kaynak sayısı nedir?
13. Makalelerin ilgili olduğu konulara göre dağılımı nasıldır?

4. BULGULAR VE DEĞERLENDİRME

4.1. Derginin Sayılar ve Yıllar İtibariyle Makale Sayıları

İlk yayımlandığı yıl olan 2008 yılı hariç 2017 yılı dahil, her yıl üç sayı çıkartan dergide toplam 149 makale yayımlanmıştır. Sayı başına ortalama (149 makale/29 sayı) 5,14 makale; 2008 yılına ait veri çıkartıldığında yıl başına ortalama ((149-12) makale/9 yıl) 15,22 makale düşmektedir.

Tablo-1: Derginin Yılları/Sayıları İtibariyle Makale Sayıları

Yıllar	Sayılar	Makale Sayısı	Yıllık Toplam
2008	1	6	12
	2	6	
2009	1	5	14
	2	4	

	3	5	
2010	1	5	16
	2	5	
	3	6	
2011	1	5	16
	2	6	
	3	5	
2012	1	6	17
	2	5	
	3	6	
2013	1	5	17
	2	6	
	3	6	
2014	1	6	15
	2	5	
	3	4	
2015	1	4	12
	2	4	
	3	4	
2016	1	4	13
	2	4	
	3	5	
2017	1	7	17
	2	6	
	3	4	
TOPLAM	29	149	149

Tablo-1’de görüldüğü gibi 10 yıllık yayın yaşamında en çok makale 17’şer adet olmak üzere 2012, 2013 ve 2017 yıllarında, en az makale 2015 yılında yayımlanmıştır. Dergi sayı başına 4 ile 7 arasında makale ile çıkartılmıştır. Sayı bazında en çok makale 2017/1 numaralı sayıda yer almaktadır. Dergide standart makale sayısı ilkesi benimsenmediği görülmektedir. 2008 yılı ile 2015 yılı sayılarında sırasıyla altışar ve dörder olmak üzere makale sayıları

standart olarak yer almış, ancak diğer sayılarda farklı miktarda makaleler yayımlanmıştır.

4.2. Makalelerin Yazarların Cinsiyetlerine Göre Dağılımı

Dergide makalesi yayımlanan yazarların cinsiyetlerine göre dağılımı Tablo-2’de verilmiştir. Buna göre 53’ü kadın (yüzde 27) 143’ü erkek (yüzde 73) olmak üzere toplam 196 yazarın makalesi yayımlanmıştır.

Yıllık bazda en az kadın yazarın yer aldığı yıl 2008 (3 yazar) en çok kadın yazarın yer aldığı yıllar ise 10’ar yazar ile 2013 ve 2015 yıllarıdır. Toplam yazarların 2013 yılında yüzde 33’ü, 2015 yılında yüzde 40’ı kadındır. 2010/2 sayısında hiç kadın yazar yer almazken en çok kadın yazar 7 kişi ile 2015/3 sayısında yer almıştır ve kadın yazarlar bu sayının yüzde 64’ünü oluşturmuştur.

Tablo-2: Makalelerin Yazarların Cinsiyetlerine Göre Dağılımı

Yıllar	Sayı	Kadın	Erkek	Sayı Bazında Toplam	Yıllık Kadın Toplam	Yıllık Erkek Toplam	Yıl Bazında Toplam																																																																																				
2008	1	2	6	8	3	15	18																																																																																				
	2	1	9	10				2009	1	2	3	5	4	16	20	2	1	3	4	3	1	10	11	2010	1	4	4	8	6	19	25	2	0	8	8	3	2	7	9	2011	1	1	5	6	8	16	24	2	4	5	9	3	3	6	9	2012	1	5	6	11	9	20	29	2	1	7	8	3	3	7	10	2013	1	3	6	9	10	20	30	2	5	5	10	3	2	9	11	2014	1	1	8
2009	1	2	3	5	4	16	20																																																																																				
	2	1	3	4																																																																																							
	3	1	10	11																																																																																							
2010	1	4	4	8	6	19	25																																																																																				
	2	0	8	8																																																																																							
	3	2	7	9																																																																																							
2011	1	1	5	6	8	16	24																																																																																				
	2	4	5	9																																																																																							
	3	3	6	9																																																																																							
2012	1	5	6	11	9	20	29																																																																																				
	2	1	7	8																																																																																							
	3	3	7	10																																																																																							
2013	1	3	6	9	10	20	30																																																																																				
	2	5	5	10																																																																																							
	3	2	9	11																																																																																							
2014	1	1	8	9	5	20	25																																																																																				

	2	3	8	11			
	3	1	4	5			
2015	1	2	6	8	10	15	25
	2	1	5	6			
	3	7	4	11			
2016	1	1	5	6	7	16	23
	2	2	4	6			
	3	4	7	11			
2017	1	3	9	12	5	28	33
	2	1	12	13			
	3	1	7	8			

Yıllar esas alındığında en az erkek yazar 15'er kişi ile 2008 ve 2015 yıllarında, en çok erkek yazar ise 28 kişi ile 2017 yılında yer almıştır. 2017 yılında yazarların yüzde 85'i erkektir. 2009/1 ve 2009/2 sayıları üçer kişi ile erkek yazarların en az yer aldığı sayılar olurken, 2017/2 sayısı 12 kişi ile en çok erkek yazarın yer aldığı sayı olmuştur. Bu sayıdaki yazarların yüzde 92'si erkektir.

4.3. Makalelerin Yazarların Unvanlarına Göre Dağılımı

10 yıllık süre içerisinde yazarların unvanlarının değişebileceği dikkate alındığında, bu sürede aynı yazarın farklı unvanlarla yayın yapmış olması doğaldır. Bu nedenle analiz, yazarların yayın çıktığı tarihte makale üzerinde belirttikleri unvanları esas alınarak yapılmıştır.

Tablo-3: Makalelerin Yazarların Unvanlarına Göre Dağılımı

Yıl	Sayı	Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi	Dr.	Ar. G. Dr.	Ar. Gör	Öğr. Gör.	Diğer	Toplam
2008	1	2	3			1			2	8
	2	2	3		1	2	1	1		10
2009	1	1	2				1		1	5
	2			1		1			2	4
	3	1		3	1		2	1	3	11
2010	1		2				4		2	8
	2	2	2		1			2	1	8

	3		1	2	2		2		2	9
2011	1			4	1				1	6
	2	2		3	2			1	1	9
	3	1	3	3		1		1		9
2012	1	2	2	2	2	1	1	1		11
	2	2		3	2		1			8
	3		3	4	1		2			10
2013	1	2	2	2	1	2				9
	2		1	6	1			2		10
	3		3	5			2	1		11
2014	1	1	1	2	3			2		9
	2		2	5	1				3	11
	3		1	4						5
2015	1	1	2	3			1	1		8
	2		1	3			1	1		6
	3	2		2			3		4	11
2016	1		2	2	1				1	6
	2		3	1					2	6
	3	1		5	4		1			11
2017	1	2	3	2		1	2		2	12
	2	1	3	2			3	2	2	13
	3	2	2	2					2	8
TOP.	29	27	47	71	24	9	27	16	31	252

Yayımlanan sayıların tamamı dikkate alındığında dergide profesör doktor unvanı ile yazılan 27 (yüzde 10,7); doçent doktor unvanıyla yazılan 47 (yüzde 18,6); yardımcı doçent doktor unvanıyla yazılan 71 (yüzde 28,2); doktor unvanıyla yazılan 24 (yüzde 9,5); araştırma görevlisi doktor unvanıyla yazılan 9 (yüzde 3,6); araştırma görevlisi unvanıyla yazılan 27 (yüzde 10,7); öğretim görevlisi unvanıyla yazılan 16 (yüzde 6,3) ve diğer unvanlarla yazılan 31 (yüzde 12,3) makale yer almıştır (Tablo-3). Diğer unvanlı olarak sınıflandırılan kişiler; doktora/yüksek lisans öğrencileri, uzmanlar, yeminli ve serbest muhasebeci mali müşavirlerden oluşmaktadır. Doktoralı öğretim görevlileri doktor başlığı altında, 2013/2 sayısında ise okutman unvanlı bir yazar öğretim görevlisi başlığı altında

sınıflandırılmıştır. Dergiye en çok katkıyı yüzde 28,17 oranı ile yardımcı doçent doktor unvanlı, en az katkıyı yüzde 3,6 oranı ile araştırma görevlisi doktor unvanlı yazarlar vermiştir.

Profesör doktor unvanlı yazarlar 5 kişi ile, doçent doktor unvanlı yazarlar 8 kişi ile en çok 2017 yılında; yardımcı doçent doktor unvanlı yazarlar 13 kişi ile en çok 2013 yılında; doktor unvanlı yazarlar beşer kişi ile en çok 2012 ve 2016 yıllarında; araştırma görevlisi doktor unvanlı yazarlar 3 kişi ile en çok 2008 yılında; araştırma görevlisi unvanlı yazarlar 6 kişi ile en çok 2010 yılında; öğretim görevlisi unvanlı yazarlar 3 kişi ile en çok 2013 yılında; diğer unvanlı yazarlar ise 6'şar kişi ile en çok 2009 ve 2017 yıllarında makale yayımlatmıştır.

4.4. Makalelerin Yazarların İsimlerine Göre Dağılımı

Tablo-4'te en çok makalesi yayımlanan ilk dokuz yazar ve yayın sayıları verilmiştir. Yayın sayısının fazlalığına göre ilk üç sırada yayını yer alan kişiler; yedi makale ile Tuğba Uçma Uysal, beş makale ile Ali Alagöz, dört makale ile Ganite Kurt'tur. Bu kişilerin arkasından üçer makale ile 6 kişi, ikişer makale ile 30 kişi ve birer makale ile 157 yazar dergide makale yayımlatmıştır. Toplam 29 sayı yayımlandığı dikkate alındığında sayı başına yaklaşık 7 yazarın makale yayımlattığı sonucu çıkmaktadır. Bu bulgulardan derginin alanda yaygın olarak bilindiği ifade edilebilir.

Tablo-4: Makalelerin Yazarların Yayın Sayılarına ve İsimlerine Göre Dağılımı

Yazar Adı ve Soyadı	Makale Sayısı
Tuğba Uçma Uysal	7
Ali Alagöz	5
Ganite Kurt	4
Ercan Bayazıtlı	3
Enver Bozdemir	3
Ömer Faruk Demirkol	3
Fevzi Serkan Özdemir	3
İlker Kıymetli Şen	3
Erdal Yılmaz	3

4.5. Yazarların Verimliliklerinin Pareto, Price ve Lotka Yasalarına Göre Değerlendirilmesi

Bibliyometrik araştırmalarda yazarların verimlilikleri Pareto, Price ve özellikle Lotka yasaları olarak anılan yasalara uyumla ölçülmektedir (Birinci, 2008: 353-354). 80/20 kuralı olarak da bilinen Pareto yasası, sebeplerin yüzde 20'sinin sonuçların yüzde 80'ini ürettiğini ifade eder (Yılmaz, 205: 2). Bu yasaya göre dergide yayımlanan 149 makalenin yüzde 80'inin (119 makale) 196 yazarın yüzde 20'si (39 yazar) tarafından üretilmesi gerekir. İnceleme yapılan dergide en verimli yazardan başlayarak yapılan sıralamaya göre 39 yazar 94 makaleye imza atmıştır. Bu sayı makalelerin yüzde 63,1'ini oluşturmaktadır ve yüzde 80 oranının önemli ölçüde altındadır.

Price yasası gereğince dergide yazan yazarların karekökü olan sayıdaki yazar, makalelerin yarısını üretmesi gerekir. Dergi yazarlarına Price yasası uygulandığında; dergiye katkı veren yazar sayısı olan 196'nin karekökü yaklaşık 14'tür. Dergideki makale sayısı 149 olduğuna göre bunun yarısı 74,5'dir. Bu yasaya göre 14 yazarın makalelerin 74,5 adedini yazması gerekirken, en verimli yazardan başlamak üzere yapılan sıralamaya göre 14 yazar 44 makale yazmıştır. Bu da yayımlanan makalelerin yarısını değil yüzde 29,5'ünü oluşturmaktadır. Bu oran Price yasasında belirtilen oranın oldukça altındadır.

Yazar verimliliği açısından en çok kullanılan yasa, belirli bir konudaki yayınların önemli bir kısmının az sayıda bir yazar tarafından yapıldığını öngören (Al, 2008: 44) Lotka yasasıdır. Bu yasa yazarların yüzde 60'ının bir makale, yüzde 15'inin iki makale, yüzde 7'sinin üç makale ile dergiye katkı sağlayacaklarını iddia eder (Özel ve Kozak, 2012: 720). MUVU Dergisi yazarları Lotka yasasına göre analiz edildiğinde; bir makale ile katkı veren 157 yazar yazarların yüzde 80,1'ini; iki makale ile katkı veren 30 yazar yazarların yüzde 15,3'ünü; üç makale ile katkı veren 6 yazar ise yazarların yüzde 3'ünü oluşturmaktadır. Bu oranlar değerlendirildiğinde yalnızca iki makale yayımlayan yazarlar açısından Lotka yasası ile uyumlu, diğer açılardan uyumlu olunmadığı gözlemlenmektedir.

4.6. Makalelerin Yazarların Çalıştıkları Kurumlara Göre Dağılımı

Ortak yazarlı makaleler, her bir yazarın kendi kurumunda gösterilmiştir. Bu nedenle makale sayısı 149 olmasına karşın, kurumlardaki makale sayısı toplamı 241'dir. Dergide yayımlanan makalelerin yazarlarının kurumlarına göre sıralaması Tablo-5'de gösterilmiştir. Buna göre en çok yayın adresi olarak gösterilen kurum 19 makale ile Gazi Üniversitesi'dir. 17 makale ile

Selçuk Üniversitesi ikinci sırada, 10'ar makale ile Ankara, Dokuz Eylül ve Niğde Ömer Halisdemir Üniversiteleri üçüncü sırada gelmektedir. Ondokuz Mayıs Üniversitesi adresli 9, Marmara Üniversitesi adresli 8, Mehmet Akif Ersoy ve Muğla Sıtkı Koçman Üniversiteleri adresli 7'şer makale yayımlanmıştır. Bunların dışında üç üniversite 6 makalede; üç üniversite 5 makalede; yedi üniversite 4 makalede, sekiz üniversite 3 makalede; 14 üniversite 2 makalede ve 16 üniversite 1 makalede adres gösterilmiştir. Diğer kurumlar içerisinde Sermaye Piyasası Kurulu, çeşitli bakanlıklar gibi kurumlar yer almaktadır. 2017 yılı itibariyle Türkiye'de 186 üniversite bulunduğu dikkate alındığında dergiye makale veren 63 üniversite toplam üniversitelerin yaklaşık yüzde 34'ünü oluşturmaktadır. Dergiye üniversitelerin yaklaşık üçte birinin öğretim elemanları katkı vermiştir.

Tablo-5: Makalelerin Yazarların Çalıştıkları Kurumlara Göre Dağılımı

Kurum Adı	Makale Sayısı	Kurum Adı	Makale Sayısı
Gazi Üniversitesi	19	Bahçeşehir Üniv.	2
Selçuk Üniversitesi	17	Bülent Ecevit Üniv.	2
Ankara Üniversitesi	10	Ç.kale Onsekiz Mart Ü.	2
Dokuz Eylül Üniv.	10	Fırat Üniversitesi	2
Niğde Ömer Halisdemir Ü.	10	Haliç Üniversitesi	2
Ondokuz Mayıs Üniver.	9	Hitit Üniversitesi	2
Marmara Üniversitesi	8	Kırıkkale Üniv.	2
Mehmet Akif Ersoy Ü.	7	Kırklareli Üniv.	2
Muğla Sıtkı Koçman Ü.	7	Pamukkale Üniv.	2
Erciyes Üniversitesi	6	Şırnak Üniversitesi	2
Gümüşhane Üniv.	6	Uşak Üniversitesi	2
Kara Harp Okulu	6	Yalova Üniversitesi	2
Akdeniz Üniversitesi	5	Yıldırım Beyazıt Ü.	2
Anadolu Üniversitesi	5	Abant İzzet Baysal Ü.	1
Başkent Üniversitesi	5	Artvin Çoruh Üniv.	1
Aksaray Üniversitesi	4	Avrasya Üniversitesi	1
Balıkesir Üniversitesi	4	Bartın Üniversitesi	1
İstanbul Ticaret Üniv.	4	Bozok Üniversitesi	1
Mersin Üniversitesi	4	Dicle Üniversitesi	1
Süleyman Demirel Ü.	4	Ege Üniversitesi	1

Uludağ Üniversitesi	4	Fatih Üniversitesi	1
Yeditepe Üniversitesi	4	Gaziosmanpaşa Ü.	1
Adnan Menderes Ü.	3	Karadeniz Teknik Ü.	1
Celal Bayar Üniv.	3	Kocaeli Üniversitesi	1
Düzce Üniversitesi	3	Mustafa Kemal Ü.	1
Eskişehir Osman Gazi Ü.	3	Okan Üniversitesi	1
Harran Üniversitesi	3	Ordu Üniversitesi	1
İnönü Üniversitesi	3	TOBB Ekonomi Ü.	1
Kahraman Maraş Ü.	3	Ufuk Üniversitesi	1
Sakarya Üniversitesi	3	Diğer kurumlar	15
Afyon Kocatepe Ü.	2	Toplam	241

4.7. Makalelerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

Bilimsel araştırmalar çeşitli açılardan farklı şekillerde sınıflandırılabilirler. Örneğin “yapıldıkları çevreye ya da araştırma ortamına göre laboratuvar ve saha araştırmaları; düzeylerine göre kuramsal ve uygulama araştırmaları; yöntem ya da zamana göre tarihi, betimleme ve deneysel araştırmalar olarak gruplanabilir” (Kaptan, 1998: 45). Derginin 2015/2 sayısından bu yana yayımlanan çalışmaların araştırma türüne göre sınıflandırıldığı gözlemlenmiştir.

Tablo-6: Makalelerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

Yıllar	Sayılar	Kuramsal	Uygulama	Toplam
2008	1	6		6
	2	4	2	6
2009	1	5		5
	2	3	1	4
	3	4	1	5
2010	1	3	2	5
	2	5		5
	3	6		6
2011	1	2	3	5
	2	3	3	6
	3	4	1	5
2012	1	4	2	6

	2	3	2	5
	3	4	2	6
2013	1	4	1	5
	2	5	1	6
	3	5	1	6
2014	1	6		6
	2	4	1	5
	3	3	1	4
2015	1	1	3	4
	2	1	3	4
	3	2	2	4
2016	1	3	1	4
	2	1	3	4
	3	1	4	5
2017	1	5	2	7
	2	2	4	6
	3	3	1	4
TOPLAM	29	102	47	149

Bu çalışmada makaleler araştırma yöntemlerine göre sınıflandırılırken düzeylerine göre araştırma yöntemleri benimsenmiş; yayınlar kuramsal ve uygulamalı araştırmalar olmak üzere iki alt başlık altında sınıflandırılmıştır. Matematiksel, istatistiksel, ekonometrik ve ankete dayalı çalışmalar uygulamalı araştırma kabul edilmiştir.

Tablo-6'da, yayımlanan toplam makalelerin 102 adedinin (yaklaşık yüzde 68) kuramsal nitelikte olduğu görülmektedir. 2011/1. ve 2.; 2015/1., 2. ve 3.; 2016/2. ve 3. ile 2017/2. sayılar (8 sayı) hariç, derginin diğer sayılarında kuramsal araştırmalar uygulamalı araştırmalardan fazladır. En çok teorik çalışma 14'er makale ile 2010 ve 2013 yıllarında, en az teorik çalışma ise dörder makale ile 2015 ve 2016 yıllarında yapılmıştır. Buna karşılık en çok uygulamalı çalışma sekizer makale ile 2015 ve 2016 yıllarında, en az uygulamalı çalışma ise ikişer makale ile 2008, 2009, 2010 ve 2013 yıllarında yapılmıştır.

4.8. Makalelerin Sayfa Sayısına Göre Dağılımı

Derginin politikası esnek olmakla birlikte her bir makalenin 25 sayfa ile sınırlandırılması istenmiştir. 10 yıllık uygulamaya bakıldığında ortalama sayfa sınırının aşılmadığı görülmektedir. Makale başına ortalama sayfa sayısı 21,58 sayfadır. Tablo-7’de izleneceği üzere yalnızca 2012/1; 2015/3 ve 2016/2 sayılarında bu sınır aşılmıştır. Ortalamada makale başına en çok sayfa sayısına sahip sayı 2015/3 sayıdır. Bu sayıda makalelerin sayfa ortalaması 29,5’tir. Makale başına en az ortalama sayfa sayısı olan sayı ise 15,25 sayfa ile 2015/2 sayıdır.

Bir başka değişiklik de derginin sayfalarını numaralandırma biçimidir. 2015 yılının 1. sayısına kadar derginin her sayısı birinci sayfadan başlarken, bu sayıdan itibaren her yılın ilk sayısı birinci sayfadan başlamış ve aynı yıldaki takip eden sayıların sayfaları, önceki sayının kaldığı sayfadan itibaren devam etmiştir.

Tablo-7: Makalelerin Sayfa Sayılarına Göre Dağılımı

Yıllar	Sayılar	Derginin Sayfa Sayısı	Makale Sayısı	Makale Başına Orta. Syf. Sayısı
2008	1	120	6	20
	2	123	6	20,5
2009	1	107	5	21,4
	2	80	4	20
	3	137	5	27,4
2010	1	105	5	21
	2	106	5	21,2
	3	137	6	22,83
2011	1	107	5	21,4
	2	122	6	20,33
	3	89	5	17,8
2012	1	171	6	28,5
	2	99	5	19,8
	3	126	6	21
2013	1	111	5	22,2
	2	112	6	18,67
	3	123	6	20,5

2014	1	115	6	19,17
	2	111	5	22,2
	3	86	4	21,5
2015	1	88	4	22
	2	61	4	15,25
	3	117	4	29,25
2016	1	72	4	18
	2	118	4	29,5
	3	116	5	23,2
2017	1	125	7	17,86
	2	138	6	23
	3	93	4	23,25
TOPLAM	29	3215	149	21,58

4.9. Makalelerin Anahtar Kelime Sayısına Göre Dağılımı

Anahtar kelimeler makalenin içeriğini ifade edebilecek nitelikte kısa sözcük/ifadelerdir. Anahtar kelimeler araştırmacıların ilgi duydukları yayımlanmış bir çalışmaya ulaşmasına yarayan bir araç olarak yeni araştırmacılara fayda sağladığı gibi, yazarların da makalesine ulaşarak daha fazla atıf alma potansiyelini artırmasını sağladığından, yazara ve dergiye fayda sağlar. MUVU dergisinin politikası makalelerde 4 anahtar sözcük bulunmasıdır. Ancak 10 yıl içerisinde yayımlanan makalelerin yarısından biraz fazlası (yüzde 51,67) dört ve daha fazla anahtar kelimeye sahiptir. Tablo-8’de en çok kullanılan anahtar kelime sayısının 4 olduğu görülmektedir. Üç makalede anahtar kelime yer almazken bir makalede 9; bir makalede 7 ve iki makalede 6 anahtar kelime bulunmaktadır. 149 makalede toplam 513 anahtar kelime kullanıldığından makale başına ortalama 3,44 anahtar kelime kullanıldığı anlaşılmaktadır. Derginin politikası her makale için 4 anahtar kelime olduğu dikkate alındığında bu ortalama sayının arzu edilenin altında olduğu görülmektedir.

Tablo-8: Makalelerin Anahtar Kelime Sayılarına Göre Dağılımı

Yıl	Sayı	Yok	2	3	4	5	6	7	9
2008	1	1		4		1			
	2			1	4	1			
2009	1	1	1	2	1				

	2		1	2					1
	3			3		1	1		
2010	1		1	2	2				
	2			3	1		1		
	3			3	3				
2011	1		1	2	2				
	2			4	1			1	
	3			2	3				
2012	1		1	1	3	1			
	2			2	3				
	3		3	1	1	1			
2013	1		1	1	2	1			
	2		1	1	3	1			
	3				6				
2014	1		1	4	1				
	2	1		3	1				
	3			3	1				
2015	1				3	1			
	2			1	3				
	3			1	3				
2016	1			2	1	1			
	2			1	2	1			
	3			1	4				
2017	1			5	1	1			
	2			2	4				
	3			1	3				
TOP.	29	3	11	58	62	11	2	1	1

4.10. Makalelerin JEL Kodlarına Göre Dağılımı

“Journal of Economic Literature” ifadesinin baş harflerinden oluşan JEL kodları, iktisadi yazına ait bir makale sınıflandırma sistemidir. Her biri alt alanlara ayrılan 19 ana başlığa ayrılan kodlar harflerle temsil edilmektedir. Dergide JEL kodu kullanımına 2009/3 sayısı ile başlanmıştır. Bu sayıdan

itibaren kullanılan JEL kodları ve kullanım sıklıkları Tablo-9’da gösterilmiştir. Buna göre en sık kullanılan M kodu 200 kez kullanılırken, ikinci sırada kullanılan H kodu 27 kez ve üçüncü sırada kullanılan G kodu 20 kez kullanılmıştır.

Tablo-9: Makalelerin JEL Kodlarına Göre Dağılımı

JEL Kodu	Başlık	Kullanım Sıklığı
A	Genel ekonomi ve çalışmalar	3
C	Matematiksel ve kantitatif metotlar	6
D	Mikroekonomi	3
E	Makroekonomi ve monetarizm	2
F	Uluslararası ekonomi	2
G	Finansal ekonomi	20
H	Kamu ekonomisi	27
K	Hukuk ve ekonomi	13
L	Endüstriyel organizasyon	10
M	İşletme yönetimi, işletme ekonomisi, pazarlama, muhasebe	200
O	İktisadi kalkınma, teknolojik değişim ve büyüme	7
P	Ekonomik sistemler	1
Q	Tarım ekonomisi, doğal kaynak ekonomisi, Çevresel ekonomi ve ekolojik ekonomi	1
Z	Diğer özel başlıklar	1

Muhasebe konusunu içeren M kodunun bu sıklıkta kullanılması, başlığı muhasebe olan bir dergide olağandır. Bu kodun alt alanlarının kullanımını incelediğimizde en sık kullanılan üç alan sırasıyla; 72 tekrar ile “M41:Muhasebe”, 47 tekrar ile “M40:Genel” ve 30 tekrar ile “M49:Diğer”dir.

4.11. Makalelerin Yazar Sayılarına Göre Dağılımı

Dergide makale başına ortalama yazar sayısı 1,3’tür. Makaleler ağırlıklı olarak bir ve iki yazarlıdır. Makalelerin yüzde 44,9’u tek yazarlı, yüzde 44,3’ü ise iki yazarlıdır. Dergide en çok yazarlı makale altı yazarlıdır ve yalnızca 2015/3 sayısında yer almaktadır. Tek yazarlı makalelerin hakim olduğu yıl 2009’dur. 2009 yılında 10 adet tek yazarlı yayın yapılırken aynı yıl yalnızca 4 yayım çok yazarlıdır. 2016 yılında ise durum tam tersinedir.

2016 yılında yalnızca 4 makale tek yazarlı iken aynı yıl 9 makale çok yazarlıdır. Tablo-10 incelendiğinde özellikle 2015 yılından başlayarak yıl bazında birden fazla yazarlı makalelerin tek yazarlı makalelerden daha fazla olduğu görülmektedir. Bu da son yıllarda ortak çalışmaların arttığını göstermektedir. 2017 yılı çok yazarlı makale sayısının en fazla olduğu yıldır.

Tablo-10: Makalelerin Yazar Sayılarına Göre Dağılımı

Yıllar	Sayı	1	2	3	4	6	Toplam
2008	1	4	2				6
	2	2	4				6
2009	1	5					5
	2	4					4
	3	1	2	1	1		5
2010	1	3	1	1			5
	2	2	3				5
	3	3	3				6
2011	1	4	1				5
	2	3	3				6
	3	2	2	1			5
2012	1	1	5				6
	2	2	3				5
	3	3	2	1			6
2013	1	2	2	1			5
	2	3	2	1			6
	3	2	3	1			6
2014	1	4	1	1			6
	2	2	1	1	1		5
	3	3	1				4
2015	1	1	2	1			4
	2	2	2				4
	3	1	2			1	4
2016	1	2	2				4
	2	2	2				4

	3		4	1			5
2017	1	2	5				7
	2	1	4		1		6
	3	1	2	1			4
TOPLAM	29	67	66	12	3	1	149

4.12. Makalelerin Kaynak Sayılarına Göre Dağılımı

Yazarlar yeni bir üretimin sonucu olan makalelerinde yararlandıkları kaynaklara; bilim ahlakı, çalışmanın güvenilirliği, kullanılan kaynaklara erişim olanağı sağlamak (Kurbanoglu, 2009: 15) gibi nedenlerle atıfta (göndermede) bulunurlar. Günümüzde teknolojik olanakların günlük yaşamımıza girmesi bilgi kaynaklarına erişimi de kolaylaştırmıştır. Önceleri yalnızca kütüphanelerden erişilebilen bilim ve sanat alanındaki kaynaklara artık sanal ortamdan da erişilebilmektedir. Bu olanak makalelerde yerli ve yabancı elektronik kaynakların yer almasını sağlamış, yararlanılan kaynak sayısını artırmıştır.

MUVU Dergisinde yayımlanan makalelerin kaynaklarına ilişkin bilgiler Tablo-11'de verilmiştir. Buna göre 149 makalede toplam 3280 kaynaktan yararlanılmıştır. Makale başına ortalama yaklaşık 22 kaynak düşmektedir. Bu kaynakların 1964 adedi (yüzde 59,88) yerli, 1316 adedi (yüzde 40,12) yabancı kaynaklardan oluşmaktadır. Yerli ve yabancı kaynakların 516 adedi elektronik ortamdan sağlanmıştır, bu da toplam kaynakların yüzde 15,73'üdür. Makale başına en çok kaynağın kullanıldığı yıl ortalama 29,38 kaynak ile 2016 yılı, en az kaynağın kullanıldığı yıl ise ortalama 11,75 kaynak ile 2008 yılıdır. Sayı bazında incelediğimizde makale başına en az kaynak ortalama 11,67 kaynak ile 2008/2 sayısı en çok kaynak ise ortalama 38,4 kaynak ile 2009/3 sayısıdır.

Tablo-11: Makalelerin Kaynak Sayılarına Göre Dağılımı

Yıllar	Sayı	Yerli	Yabancı	Toplam	Elektronik	Makale sayısı	Mak. Baş. Kaynak Sayısı
2008	1	64	7	71	6	6	11,83
	2	58	12	70	11	6	11,67
2009	1	79	11	90	16	5	18,00
	2	59	58	117	58	4	29,25
	3	95	97	192	60	5	38,40

2010	1	40	77	117	34	5	23,40
	2	49	16	65	26	5	13,00
	3	103	37	140	17	6	23,33
2011	1	53	56	109	14	5	21,80
	2	44	65	109	7	6	18,17
	3	74	51	125	20	5	25,00
2012	1	86	87	173	34	6	28,83
	2	56	40	96	14	5	19,20
	3	66	94	160	16	6	26,67
2013	1	46	32	78	15	5	15,60
	2	75	85	160	8	6	26,67
	3	68	27	95	12	6	15,83
2014	1	74	12	86	5	6	14,33
	2	47	50	97	15	5	19,40
	3	79	6	85	8	4	21,25
2015	1	76	33	109	16	4	27,25
	2	21	30	51	3	4	12,75
	3	69	62	131	6	4	32,75
2016	1	100	32	132	32	4	33,00
	2	43	81	124	26	4	31,00
	3	62	64	126	10	5	25,20
2017	1	108	36	144	13	7	20,57
	2	120	22	142	7	6	23,67
	3	50	36	86	7	4	21,50
TOPLAM	29	1964	1316	3280	516	149	22,01

4.13. Makalelerin İlgili Olduğu Konulara Göre Dağılımı

Muhasebe ve vergi başlıklı bir dergide yayımlanan makalelerin ilgili olduğu konuları kesin çizgilerle belirlemek oldukça güçtür. Örneğin finansal muhasebeyi ilgilendiren bir konu, vergi ve muhasebe standartlarını da ilgilendirebilir. Bir başka örnekte, denetimle ilgili bir konunun muhasebe standartları ve etik kodlarla bağlantı kurularak anlatılması büyük bir olasılıktır. Makaleler ilgili olduğu konulara göre sınıflandırılırken bu güçlük

dikkate alınarak yapılan sınıflandırma 11 ana başlıkta toplanarak Tablo-12 oluşturulmuştur.

Tablo-12: Makalelerin Konularına Göre Dağılımı

Yıllar	Sayı	1*	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2008	1	2	1		2						1	
	2	1	1	1	2			1				
2009	1			1	2						1	1
	2			2		1	1					
	3	1					1			1	2	
2010	1			2	1			1			1	
	2	1			4							
	3	2			3			1				1
2011	1		1	1	1			1	1			
	2	1	2		1			1		1		
	3	1						1		1		1
2012	1			2		3			1			
	2			2	1	2						
	3		2	1	1			1			1	
2013	1		1	2		1			1			
	2	2	1		1			1			1	
	3	1		1	3			1				
2014	1	1	1		2						1	
	2	1	1	1	1			1				
	3	2						1			1	
2015	1			1			1	2				
	2			1	1				1	1		
	3				3						1	1
2016	1	1			2							1
	2			2							1	1
	3			1			1	1			1	1
2017	1	2			1			1		1	2	
	2	1	1				1	2		1		

	3			1						1	1	1
TOP.	29	20	12	22	32	7	5	17	4	7	15	8

*Kısaltmalar: 1:Finansal Muhasebe; 2:Maliyet ve Yönetim Muhasebesi; 3:Denetim, Kontrol, Kurumsal Yönetim ve Etik; 4:Muhasebe Standartları; 5:Muhasebe Bilgi Sistemi; 6:Muhasebe Eğitimi; 7:Muhasebe Mesleği ve Meslek Mensupları; 8:Raporlama ve Analiz; 9:Finansman, Finansal Kurumlar, Finansal Araçlar; 10: Vergi; 11: Diğer.

Dergide yayımlanan makaleler konularına göre sınıflandırıldığında en çok çalışılan konunun 32 makale (yüzde 21,47) ile “muhasebe standartları” başlığında toplandığı görülmüştür. Bunu sırası ile 22 çalışma (yüzde 14,76) ile “denetim, kontrol, kurumsal yönetim, etik”, 20 çalışma (yüzde 13,42) ile “finansal muhasebe” ile ilgili konular takip etmektedir.

2002 yılının mart ayında Avrupa Parlamentosu’nun aldığı, Avrupa Birliği ülkelerindeki halka açık şirketlerin tüm hesaplarını en geç 2005 yılında finansal raporlama standartlarına uyumlu hale getirme zorunluluğu kararı; 2003 yılında Sermaye Piyasası Kurulu’nun borsada işlem gören şirketler için 2005 yılından itibaren uygulanmak üzere yayımladığı ve uluslararası finansal raporlama standartlarıyla (IFRS) uyumlu tebliği (daha sonra 2008 yılında bu tebliği yürürlükten kaldırarak IFRS’lerle uyumlu TFRS/TMS’leri esas alan bir tebliğ yayımladı); Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu’nun bankalar için 2006 yılından itibaren uygulanmak üzere yayımladığı ve IFRS’lerle uyumlu yönetmelik; Hazine Müsteşarlığı’nın sigorta ve reasürans şirketleri ile bireysel emeklilik şirketleri için 2008 yılından itibaren IFRS’lere uyulması konusunda yaptığı düzenleme; Türkiye Muhasebe Standartları Kurulu’nun 2005 yılından başlayarak uluslararası muhasebe standartlarıyla tam uyumlu standartları Resmi Gazete’de yayımlamaya başlaması; Türkiye’nin Avrupa Birliği müktesabatına uyum programının muhasebe/muhasebe standartları ve denetimle ilgili kısmının 2007-2013 yılları arasında kapsamı, bu kapsamda yapılan Türk Ticaret Kanunu ve benzer düzenlemelerin yoğun olarak yaşanması; Türkiye’de muhasebe alanındaki pek çok çalışmayı etkilediği gibi, o yıllarda doğan ve gelişen MUVU dergisini de doğal olarak etkilemiştir. Bu etki makalelerde muhasebe standartlarına ilişkin çalışmaların ilk sırada, hatta denetim konusuna ilişkin çalışmaların ikinci sırada yer almasından anlaşılmaktadır.

5. SONUÇ

Bibliyometrik analiz, bir bilim dalının gelişmesini izlemek için kullanılan bir yöntemdir. Bibliyometrik analiz uygulandığı alana bağlı olarak; yazarların, yayınların, tezlerin yönünün ve kalitesinin analizinde kullanılmaktadır. Türkiye’de tezler, makaleler, bildiriler üzerinde yoğunlaşan analizler, özellikle 2000’li yıllarda artarak devam etmektedir.

Dergiler üzerinde yapılan bibliyometrik analizler alandaki gelişmeyi göstermek için bir örnek olmakla kalmayıp, araştırmacıların nitelikleri, performansları gibi özellikleri de ortaya koymaktadır. Diğer taraftan bu analizlerin yadsınamayacak bir özelliği de yayıncının kendisini değerlendirebilme olanağı bulmasıdır. Akademik dergiler; yayın hayatında bir iddiası, önceden belirlenmiş politikaları ve ilkeleri, topluma karşı sorumluluğu olan, bilime katkı sağlama platformlarıdır. Farklı açılardan yapılacak bibliyometrik analizler dergi yöneticilerine iddialarını, ilkelerini, politikalarını, sorumluluklarını ne ölçüde yerine getirdiğini göstererek, derginin yoluna devam etmesinde rehber olur.

Türkiye’de muhasebe alanında yürütülen bibliyometrik analizler; belirli bir konu üzerinde yapılan çalışmalar; tezler üzerinde yapılan çalışmalar; kongre, sempozyum gibi etkileşim olanağı olan faaliyetler üzerinde yapılan çalışmalar ile akademik dergilerde yayımlanan makaleler üzerinde yapılan çalışmalar olmak üzere dört alt başlıkta sınıflandırılabilir.

“Akademik dergilerde yayımlanan makaleler üzerinde yapılan çalışmalar” sınıflandırmasında yer alan bu araştırma, Muhasebe ve Vergi Uygulamaları (MUVU) Dergisi’nde 2008 yılı ile 2017 yılları arasında yayımlanan 149 makale üzerinde yürütülmüştür. Dergi ulusal ve uluslararası endekslerde tarandığından, akademik çevrede ilgi görmektedir.

Araştırmada; makalelerin yazarların cinsiyetlerine, ünvanlarına göre dağılımı, verimli yazarların kimler olduğu, yazarların dergi açısından verimlilik düzeyleri, çalıştıkları kurumlar, makalelerin araştırma yöntemi, anahtar kelime sayısı, JEL kodu sayısı yazar sayısına göre dağılımı, kaynak sayısı ve ilgili olduğu konular hakkında bibliyometrik bilgiler üretilmesi amaçlanmıştır.

10 yıllık yayın yaşamında 149 makaleye ev sahipliği yapan derginin sayı başına belirli bir makale sayısı politikası bulunmadığı söylenebilir. Sayı başında 4-7 arasında makale yayımlanmıştır. Sayı başına ortalama makale sayısı 5,14’tür. Akgün ve Karataş’ın (2017) araştırmasında sayı başına ortalama makale sayısı 7,78’dir.

196 yazarın katkıda bulunduğu dergide yazarların yüzde 27’si kadın, yüzde 73’ü erkektir. Dergiye her akademik unvandan yazar katkı vermiştir. En çok (71 makale) katkıyı yüzde 28,17 oranında yardımcı doçent doktor unvanlı yazarlar vermiştir. Hotamışlı ve Erem (2014) ile Akgün ve Karataş’ın (2017) çalışmalarında da en çok katkı veren yazarların yardımcı doçent ünvanlı yazarlar olduğu sonucu çıkmıştır.

Dergide en çok yayın yapan kişi Tuğba Uçma Uysal’dır. Sayı başına ortalama yaklaşık 7 yazarın katkı verdiği derginin alanda tanınmış bir dergi olduğu söylenebilir. Bibliyometrik araştırmalarda yazarların verimliliklerini

ölçmekte kullanılan Pareto, Price ve Lotka yasaları MUVU dergisine uygulanmıştır. Her üç ölçüme de muhasebe alanında yapılan diğer bibliyometrik analiz çalışmalarında rastlanmamıştır. Dolayısıyla bu çalışma, söz konusu yasaların muhasebe alanında kullanılması açısından ilktir.

Pareto yasasının öngörüsüne göre yazarların yüzde 20'sinin makalelerin yüzde 80'ini üreteceği ifade edilir. Dergiye uygulandığında yazarların yüzde 20'si (39 yazar) makalelerin yüzde 63,1'ini üretmiştir ve yüzde 80 oranının önemli ölçüde altındadır. Price yasasına göre de durum farklı çıkmamıştır. Bu yasaya göre 14 yazarın makalelerin yarısını (74,5 adet) yazması gerekirken, ancak 44 makale yazmıştır. Bu da makalelerin yarısı değil yüzde 29,5'ünü oluşturmaktadır. Bu oran Price yasasında belirtilen oranın oldukça altındadır.

Verimlilik hesaplamasında en çok kullanılan Lotka yasasına göre yapılan analizde; bir makale ve üç makale veren yazarlar açısından olması gereken yüzdeye ulaşamadığı halde, iki makale veren yazarlar açısından gereken yüzdeye ulaşılmıştır. İki makale ile katkı veren 30 yazar yazarların yüzde 15,3'ünü oluşturmaktadır. Beklenen oran yüzde 15'dir.

149 makalenin 102 adedi (yaklaşık yüzde 68) kuramsal nitelikte olan dergide yayımlayan makaleler, yazarlarının kurumlarına göre sıralandığında ilk sırada 19 makale ile Gazi Üniversitesi adres gösterilmiştir.

Derginin yazım kurallarında her bir makalenin 25 sayfa ile sınırlandırılması istenmiştir. 10 yıllık uygulamaya bakıldığında ortalamada sayfa sınırının aşılmadığı görülmektedir. Makale başına ortalama sayfa sayısı 21,58'dir. Bu sayı Uysal'ın (2009) çalışmasında 20,4; Hotamışlı ve Erem'in (2014) çalışmasında 12,72; Akgün ve Karataş'ın (2017) çalışmasında 17,73 çıkmıştır.

Derginin politikası makalelerde 4 anahtar sözcük bulunmasıdır. Ancak kullanılan ortalama anahtar kelime sayısı 3,44'tür. Bu sayı Hotamışlı ve Erem'in (2014) çalışmasında 3,56; Akgün ve Karataş'ın (2017) çalışmasında 3,12 çıktığından benzerlik göstermektedir. Dergi yönetiminin, derginin ve yazarların görünürlüğünün artması için gerek duyulan anahtar kelime sayısı konusunda ısrarcı olması, hem dergiye hem de yazara fayda sağlayacak, dergi ve yazarların daha fazla atıf almasına katkıda bulunacaktır.

Dergide iktisadi yazına ait bir makale sınıflandırma sistemi olan JEL kodlarının kullanımı 2009/3 sayısı ile başlamıştır. En çok kullanılan M kodu 200 kez tekrarlanırken, ikinci sırada kullanılan H kodu 27 kez ve üçüncü sırada kullanılan G kodu 20 kez tekrarlanmıştır. M kodunun başlığı muhasebedir. Alt başlıkların kullanım sıklığı incelendiğinde; en sık

kullanılan üç alan sırasıyla; 72 tekrar ile “M41:Muhasebe”, 47 tekrar ile “M40:Genel” ve 30 tekrar ile “M49:Diğer”dir. Muhasebe alanında yapılan diğer bibliyometrik analiz çalışmalarında JEL kodu kullanımı konusuna rastlanmamıştır. Bu açıdan da bu çalışma ilk olma özelliği taşımaktadır.

Ortalama yazar sayısının 1,3 olduğu dergide makaleler ağırlıklı olarak bir ve iki yazarlıdır. 2015 yılından başlayarak ortak çalışmaların arttığı görülmektedir. Ortalama yazar sayısı Hotamışlı ve Erem’in (2014) çalışmasında 1,01; Apak, Erol ve Öztürk’ün (2016) çalışmasında 1,73; Akgün ve Karataş’ın (2017) çalışmasında 1,53 çıkmıştır. Bu çalışma ve belirtilen çalışmaların tamamında ortalama yazar sayısı ikinin altındadır.

Toplam 3280 kaynaktan yararlanılan makalelerde makale başına ortalama kaynak adedi yaklaşık 22’dir. Kaynakların 516 adedi elektronik ortamdan sağlanmıştır, bu da toplam kaynakların yüzde 15,73’üdür. Yabancı dilde ve Türkçe kaynaklardan yararlanma oranları sırasıyla Uysal’ın (2009) çalışmasında yüzde 67,5, yüzde 29; Hotamışlı ve Erem’in (2014) çalışmasında yüzde 52, yüzde 48; Akgün ve Karataş’ın (2017) çalışmasında yüzde 46,2, yüzde 53,8’dir. İncelenen çalışmalarda elektronik kaynakların kullanımına dair bilgiye rastlanmamıştır.

11 ana başlıkta toplanan konu başlıkları dikkate alındığında en çok çalışılan konu “muhasebe standartları”, ikinci sıradaki konu “denetim, kontrol, kurumsal yönetim, etik”dir. Özellikle 2000’li yılların ortalarında Avrupa Birliği müktesebatına uyum çalışmaları ile yasal zorunluluk haline getirilmeye başlanan muhasebe ve denetim standartları çalışmalarının etkisi muhasebe alanındaki makalelere yer veren bir dergide etkisini göstermiştir.

Yapılan analizlerin sonucunda da görülebileceği gibi MUVU Derginin alanında yaygın olarak bilinen, geniş bir araştırmacı kitlesine hitap eden, farklı kurumlardan çok sayıda araştırmacıyı kapsayan, alandaki araştırmacılar tarafından tercih edilen, JEL kodları ve anahtar kelimeler aracılığı ile makalelerin içeriğine kolay ulaşılmasını sağlayan bir dergi olduğu ifade edilebilir.

Bilimin diğer alanlarına benzer şekilde muhasebe alanında da son yıllarda artan bibliyometrik araştırmaların, bilginin iletilmesini sağlayan her ortama (kitap, dergi, sempozyum, kongre, tez gibi) uygulanması, konular bazında yinelenmesi, yeni yapılan çalışmaların önceki çalışmalarla karşılaştırılması, alanın gelişiminin ve yönünün görünmesini sağlayacaktır. Araştırma sonucu üretilen bilgiler yalnızca yazar veya yayıncı gibi bireysel temelde fayda sağlamakla kalmayacak; alandaki tehditlerin, fırsatların, güçlü ve güçsüz yönlerin ortaya konulmasında birer gösterge olacağından, alanın stratejik planlamasına da katkı sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

Akgün, B. ve Karataş, B. (2017), Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisinde Yayımlanan Makalelerin Bibliyometrik Analizi (2000-2016). *Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisi*, 17(52), 19-34.

Al, U. (2008). *Türkiye'nin Bilimsel Yayın Politikası: Atıf Dizinlerine Dayalı Bibliyometrik Bir Yaklaşım*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Ankara.

Al, U. ve Tonta, Y. (2004). Atıf Analizi: Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü Tezlerinde Atıf Yapılan Kaynaklar. *Bilgi Dünyası*, 5(1), 19-47.

Alkan, G. (2014). Türkiye'de Muhasebe Alanında Hazırlanan YÖK Veri Tabanında Kayıtlı Lisans Üstü Tezlerin İncelenmesi. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, 61, 41-52.

Alkan G. ve Özkaya, H. (2015). Türk Muhasebe ve Finans Yazınının SSCI'da 20 Yılı. *Muhasebe ve Finans Dergisi*, ss.175-192.

Apak, S., Erol, M. ve Öztürk, S. (2016). Muhasebe ve Finans Tarihi Araştırmaları Dergisinde Yayımlanan Makalelerin Bibliyometrik Analizi. *Muhasebe ve Finans Tarihi Araştırmaları Dergisi*, 111-124.

Birinci, H.G. (2008). Turkish Journal of Chemistry'nin Bibliyometrik Analizi. *Bilgi Dünyası*, 9(2). 348-369.

Bozkurt, Ö.Ç. ve Çetin, A. (2016). Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi'nin Bibliyometrik Analizi. *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 11(2) 229-263.

dergipark.gov.tr/muvu

Dinç, E., Çankaya, F. ve Kaya, U. (2009). Türkiye'de Muhasebe Eğitimi Literatürünün İncelenmesi (1998-2008). *XXVIII. Türkiye Muhasebe Eğitimi Sempozyumu*, İzmir, 201-229.

Dönmez, A., Ağyar, E. ve Ersoy, A. (2009). Uluslararası Muhasebe Eğitimi Literatür Taraması ve Analizi (2000-2007). *XXVIII. Türkiye Muhasebe Eğitimi Sempozyumu*. İzmir, 249-266.

Ercan, C. (2016). 2011-2013 Yılları Arasında Düzenlenen Uluslararası Türk Coğrafyasında UFRS Sempozyumları Üzerine Bir Değerlendirme. *İktisadi İdari ve Siyasal Araştırmalar Dergisi*, 1(1), 49-56.

Erdamar, C. ve Sarioğlu, K. (2009). Ülkemizde Muhasebe Alanında Son Yirmi Yılda (1988-2007) Kabul Edilen Yüksek Lisans ve Doktora Tezlerinin Konularına Göre Dağılımı. *XXVIII. Türkiye Muhasebe Eğitimi Sempozyumu*, İzmir, 143-157.

Hotamışlı, M. ve Erem, I. (2014). Muhasebe ve Finansman Dergisi'nde Yayınlanan Makalelerin Bibliyometrik Analizi. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*. 63, 1-19.

İşseveroğlu, G., Ercan, C. ve Aracı, H. (2014). Türkiye'de 2005-2013 Yılları Arasında UFRS Konusunda Yapılan Akademik Çalışmalara İlişkin Bir Araştırma. 2. *Uluslararası Muhasebe ve Finans Sempozyumu*, Bursa. 466-484.

Kaptan, S. (1998). *Bilimsel Araştırma Teknikleri*. Ankara: Tekışık Web Ofset Tesisleri.

Kayalı, C. ve Yereli, A. (2009). Uluslararası Muhasebe Eğitimi Literatüründen Bir Kesit: 1997-1999 Dönemi. *XXVIII. Türkiye Muhasebe Eğitimi Sempozyumu*, İzmir, 231-248.

Koçyiğit, S.Ç., Bal, E.Ç. ve Öztürk, V. (2009). 1975-2008 Yılları Arasında Türkiye'de Muhasebe Alanında Yazılan Doktora Tezlerinin Değerlendirilmesi. *XXVIII. Türkiye Muhasebe Eğitimi Sempozyumu*, İzmir, 159-179.

Kozak, N. (2000). Türkiye'de Akademik Turizm Literatürünün Gelişim Süreci Üzerine Bir İnceleme. *DAÜ: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 15-55.

Kurbanoglu, S. (2009). Atıf ve Kaynakça Düzenleme. *IV. Ulusal Sosyal Bilimlerde Süreli Yayıncılık Kurultayı*, Ankara. Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi websitesinden alındı: <http://uvt.ulakbim.gov.tr/sbvt/kurultay4/kurbanoglu.pdf>

McBurney, M. K. and Novak, P. L. (2002). What Is Bibliometrics and Why Should You Care. *Proceedings of IEEE International Professional Communication Conference (IPCC 2002)*, 108-114. Alınan yer: <http://ieeexplore.ieee.org/stamp/stamp.jsp?arnumber=1049094>

Önce, S. ve Başar, B. (2010). Türkiye'deki Akademik Araştırma Dergilerinde Muhasebe Alanında Yazılmış Makalelerin Analizi: 2000-2008. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, 45, 55-68.

Özel, Ç.H. ve Kozak N. (2012). Turizm Pazarlaması Alanının Bibliyometrik Profili (2000-2010) ve Bir Atıf Analizi Çalışması. *Türk Kütüphaneciliği*, 26(4). 715-733.

Pritchard, A. (1969). Statistical Bibliography or Bibliometrics. *Journal of Documentation*, 25, 348-349.

Sakin, T. (2008). İşletme Fakültesi Dergisi'nde 1972-2007 yılları arasında yayınlanan muhasebe finansman makalelerinin incelenmesi. *İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi*, 37(1), 13-21.

Selimoğlu, S.K. ve Uzay, Ş. (2007). *Türkiye'de Denetim Alanında Yapılan Araştırmalar (1995-2005) ve Seçme Yazılar*. İstanbul Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavirler Odası Yayını, Yayın No. 82. İstanbul.

Selimoğlu, S.K., Aslan, Ü. ve Güvemli, B. (2009). 12. Dünya Muhasebe Tarihi Kongresi'nde Sunulan Türk Akademisyen ve Uygulamacıların Bildirilerinin Konu, Yöntem ve Dönem Açısından İncelenmesi. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, 42, 217-228.

Şen, İ.K. , Hatunoğlu Z. ve Terzi, S. (2017). Muhasebe Araştırmalarında Muhasebe Eğitiminin Yeri Ve Önemi: Muhasebe Dergileri Üzerinde Bibliyometrik Bir Araştırma. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 19(1), 247-291.

Uysal, Ö.Ö. (2009). Muhasebe ve Bilim Dünyası Dergisi'nde 2004-2006 Yılları Arasında Çıkan Muhasebe Araştırmalarına Yönelik Atıf Analizi. *XXVIII. Türkiye Muhasebe Eğitimi Sempozyumu*, İzmir, 181-198.

Yılmaz, M. (2005). 80/20 Kuralı. *Türk Kütüphaneciliği*, 19(3), 1-13.